

030301-2

Vnímání není nějakým objektivním procesem, nýbrž je ve velmi těsném, ale také hlubokém vztahu k tomu, kdo (event. „co“, nejde-li o člověka) aktivně vnímá, tj. je subjektem vnímání. A protože tato aktivita je vždycky nějak „rozvržena a koordinována“ (což je zatím jen pomocný název), vzniká tu rozdíl mezi tím, co vnímáno být může, a tím, co skutečně vnímáno jest. Jenže je tady ještě další rozdíl, od onoho prvního odlišný, protože se tu se „subjektem“ vnímání počítá vždy jiným způsobem: vedle toho, to je či bylo vnímáno, stojí to, co vnímáno být má nebo mělo. Jenže tento rozdíl si vnímající subjekt pouze může, ale nemusí nějak „osvojit“, tj. může jej zaregistrovat anebo jej nezaregistruje.

(Písek, 030301-2.)